

Toelichting

De bovenstaande 4,5 x A4 geeft uiteraard maar een onvolledig beeld van ca 180 A4 aan tekst die er letterlijk in de Bijbel staat. Mijn samenvatting is altijd subjectief. De beste manier is het zelf lezen van de teksten. Een kernvraag die altijd opkomt is hoe betrouwbaar de oude teksten eigenlijk wel zijn. Ook hier geldt, net als bij Genesis, dat er wel degelijk controle punten zijn te vinden met name in de archeologie. Maar kenners van de oude geschiedschrijving in het midden Oosten wijzen op de unieke manier waarop de historische boeken van het OT de hoofdpersonen beschrijven. Zij worden niet uitgebeeld als halfgoden, zoals in de omliggende culturen. Zij staan niet boven alle kritiek. Tegelijk worden zij ook niet genadeloos afgeslacht. De Bijbel kent geen doofpot cultuur, maar ook geen maaveldcultuur. Goede daden worden ronduit erkend en tegelijk worden de slechte niet onder de mat geveegd. De hoofdpersonen uit de Bijbel worden psychologisch volkomen geloofwaardig neergezet als mensen van vlees en bloed met dezelfde emoties zoals wij die vandaag ook kennen. En daar ligt dan ook weer het zoveelste bewijs voor de betrouwbaarheid van de Bijbel. Geen enkele schrijver uit de oudheid zou het aangedurfd hebben om de hoofdpersonen in een religieus verhaal zo kwetsbaar neer te zetten. Maar voor God zelf is dat uiteraard geen enkel probleem. Voor de gelovig lezers evenmin want, want die merken hoe goed God de zielen kent van Zijn eigen maaksel. De gelovigen van vroeger waren niet volmaakt wij evenmin. Dat houdt de moed erin.

Voorbeelden

Genesis 15:1-6, blz. 11 van Het Boek

Abraham was toch gedepimeerd na het succes van zijn bevrijdingsexpeditie. Zijn neef Lot en alle andere mannen gingen weer naar huis met hun kinderen en werkten weer vrolijk verder aan hun toekomst. Maar wat was zijn eigen toekomst zonder de beloofde zoon? Hij stort al zijn hart uit bij God.

Vers 6 staat model voor alle gelovigen. Christenen worden gerechtvaardigd door het gelovig aanvaarden van Gods beloften. Voor Abraham was dat een leven voor zijn nog niet geboren zoon en al zijn nakomelingen in het beloofde land Kanaän. Voor ons is dat het eeuwige leven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, ook wel in de bijbel aangeduid als het nieuwe Jeruzalem.

Genesis 16:1-6, blz. 12 van Het Boek

Het idee om slavinnen als draagmoeders te gebruiken voor hun eigenaressen was in die tijd waarschijnlijk heel gewoon. We lezen dat Rachel en Lea het ook doen. Maar God heeft deze slimheid niet uiteraard niet nodig. Het geschetste conflict tussen Sara en Hagar zou je vandaag ook als probleemgeval in de Libelle tegen kunnen komen, inclusief het onterechte verwijt aan het adres van Abraham. Overigens zie je uit dit voorbeeld hoe belangrijk God de monogame verhouding tussen mannen en vrouwen vindt. Door de huwelijksband krijgt een vrouw unieke rechten. Een ander voorbeeld is Maria de moeder van Jezus. Jezus wordt gerekend tot het huis van David niet omdat Maria een rechtstreekse afstammeling van David was maar omdat ze verloofd was met een man die Jozef heette en van koning David afstamde.

Genesis 18:8-15, blz. 13 van Het Boek

Sara had al zo vaal via Abraham gehoord dat ze een kind zou krijgen, logisch dat ze bleef twijfelen. God krijgt medelijden met haar en komt langs om het haar zelf te verzekeren. Sara krijgt de volgende tekenen: de vreemde man weet dat ze Sara heet, de man weet dat ze achter het tentzeil stiekem staat te lachen, de man laat duidelijk weten dat Hij in staat is om Sodom en Gomorra zwaar te straffen. Reeds de volgende morgen weet Sara dat Hij niet heeft gebluft. Er

was vanaf dat moment voor haar ook geen enkele reden meer om te twijfelen aan de voorspelling dat ze het volgende jaar om dezelfde tijd een kind zou hebben.

Zegen en vloek

Wie de beschrijvingen van de opsommingen van zegen en vloek op zich in laat werken moet wel constateren dat God in moderne managements termen gesproken alle denkbare positieve en negatieve incentives door Mozes laat opsommen om maar te bereiken dat het Joodse volk Hem zal blijven dienen zodat het niet ten onder zal gaan.

Leviticus 26 blz. 114 en 115 verzen 14,32 en 33. Deut. 28: Het boek nog veel uitgebreider. Blz. 180,181 en 182, verzen 62-68 blz. 182 zijn helaas goed te traceren in de wereldgeschiedenis. In het jaar 70 werd Jeruzalem verwoest tijdens een opstand tegen de Romeinen. De opstandleider was, volgens Flavius Jesefus, een grote schurk Johannes van Gischala geheten. Hij vermoordde alle landgenoten die hem niet steunden bij de opstand inclusief de wettige Hogepriester. Kortom iemand die het gebod "Gij zult niet doodslaan" op grote schaal aan zijn laars lapte. Onderhandelingspogingen van de Romeinen die de tempel wilden redden wees hij spottend van de hand omdat hij tot het laatste moment dacht dat God aan zijn kant stond. Maar een halve waarheid is een hele leugen. God staat niet aan de kant van mensen die zich niets van Zijn geboden aantrekken. Overigens blijkt uit de verhalen van Josephus hoe de profetie van Jezus over de ondergang van Jeruzalem in vervulling is gegaan. Daar komen we later nog wel op terug.

Duidelijk is dat de Joodse religieuze fanatici die menen dat het land Israël tot iedere prijs Joods moet blijven en daarvoor zelfs premier Rabin hebben vermoord, hun standpunt niet op de Bijbel kunnen funderen. Dit nog afgezien van het feit dat slechts 10 % van de huidige Joodse staat God erkent als heer van de Schepping.